

از تعصب های جناحی تا سرنوشت راه آهن اردبیل

راستی چه خوب می شد دوستان و عزیزانی که این روزها سؤال کنندگان از وزیر راه و شهرسازی در جریان سفر به اردبیل را مورد محبت و عنایت قرار داده و اتهامات مختلفی را به آنها روا می دارند و از آلودگی فضا در سیاه نمایی ها و برخوردهای مغرضانه سر می دهند به بررسی این سفر و دستاوردهای آن می پرداختند و می گفتند که آقای وزیر در این سفر چه امتیاز هایی را به این استان داد و چه قول هایی در ارتباط با تحقق وعده های پیشین ارائه نمود؟

چرا باید همه چیز را فدای موضعگیری های سیاسی بکنیم؟ چگونه می توان بی طرفی آنها را پذیرفت؟ چرا وقتی صحبت از سرنوشت پروژه های راه سازی و راه آهن در دولت های نهم و دهم پیش می آید از گاه کوهی می سازند و در اطراف هر بحث کوچک فریاد وامصیبتا سر می دهند ولی وقتی خبرنگار جوانی در کمال جرئت و شهامت از وزیر می پرسد که چرا باید در تخصیص اعتبارات راه آهن بین استان ها تبعیض باشد خبرنگار را تازه کار و عمل وی را گناه نابخشودنی به حساب آورند و حمله اطرافیان وزیر و یکه تازی آنها را نادیده گرفته و از حق خبرنگار دفاع نمی کنند و همه چیز را فدای وابستگی ها و تعلقات جناحی می نمایند؟

درست نیست، انسانی نیست، قانونی نیست، حرفه ای نیست آدم قلمی را که در اختیار دارد به قداره و ساطور تبدیل بکند. برای دمار از روزگار کس یا کسانی درآوردن استفاده نماید. پسندیده نیست دفاع همکاران و حرکت مثبت آنها در راستای طرح نیازهای منطقه و پرداختن به ظلمی که در حق راه آهن منطقه می شود را مورد نکوهش قرار دهیم و جوانان را دلسرد کنیم و آنها را از راهی که در پیش گرفته اند منصرف نماییم.

آیا نباید قبول کرد از دوازده سال قبل راه آهن اردبیل با انواع ناملایمات و کم محبتی ها و بی تدبیری ها مواجه بوده است؟ آیا نباید گفت که در دولت یازدهم توجه جدی به این پروژه نشد و این در حالی است که مشابه این پروژه در استان های همجوار کبک شان خروس می خوانند و در اردبیل دست و پایش را می شکنند؟

چرا برخی ها همه اقدامات را در جانبداری های کورکورانه و ملامال از تعصب به جناح و باند و دولت خلاصه می کنند؟ دروغ که نیست رئیس جمهور در جریان سفر به استان چه وعده ای در ارتباط با راه آهن

داد و آیا با اختصاص اعتبارات فعلی رسیدن به این وعده امکانپذیر می باشد؟

خبرنگاری که در قبال منطقه و استان خودش احساس مسئولیت می کند و از وزیری که به نظر می رسد خود را بالاتر می داند سؤال می کند که ناعدالتی در ارتباط با راه آهن اردبیل چرا باید مورد حمله قرار بگیرد و کارش سیاه نمایی تلقی گردد؟ آیا ناعدالتی بین پروژه های راه آهن در دست اجرا در استان های اردبیل، گیلان، آذربایجان غربی وجود ندارد؟ چرا می خواهیم همه چیز را در زیر پای تعلقات بانندی و جناحی قربانی بکنیم؟

نمایندگان مردم در مجلس شورای اسلامی هدف از این سفر و نتایج آن و تاثیرات کوتاه مدت و دراز مدت آن را به اطلاع مردم برسانند تا افکار عمومی در جریان نتایج کامل این سفر قرار بگیرند. صرف سفر به استان چه دردی از دردهای این منطقه در حوزه راه و راهسازی را می تواند برطرف نماید؟ جانبداری های کورکورانه ای که انجام می پذیرد تعصبی بی پایه و بی اساس است. آنهایی که دستی در کارها و امور استان و وابستگی به دولت و جناح و استانداری نشین ها دارند باید بررسی بکنند تا ببینند که حق کجاست، روی حق باید تعصب داشته باشند به قول مولا علی (ع) افراد را با ملاک حق بشناسند نه این که حق را با ملاک افراد. مولوی بزرگ چه زیبا گفته است:

من تیغ از پی حق می زنم
بنده حقم نه مامور تنم